

УАУП, 1999. – 180 с.; 3. Кобиляцький Л. Управління проектами: Навч. посібник. МАУП, 2002. – 165 с.; 4. Когон К. Керування проектами для «неофіційних» проект-менеджерів / Корі Когон, Сьюзетт Блейкмор, Джеймс Вуд / Пер. з англ. М. Євсеєнко, О. Кожушко. – Харків: Вид-во Ранок» :Фабула, 2019. – 240 с.; 5. Кучеренко В., Маркітан О. Управління діловими проектами: Навч. Посібник. ЦНЛ, 2005. – 460 с.; 6. Матвіїшин Є. Планування проектних дій: Навч. посібник ЛРІДУ НАДУ, 2007. – 120 с.; 7. Мейко О. В., Кириленко В. А., Дияк В. В., Торічний В. О. Проектне управління у Державній прикордонній службі України. Навчальний посібник. Хмельницький: Видавництво Манускрипт, 2021. – 124 с.; 8. Петренко А. Г. Щодо впровадження оборонного менеджменту та управління змінами в Міністерстві оборони України. Наука і оборона: зб. наук. праць. – К.: НУОУ, 2019. – № 2. – С. 3 – 8; 9. Тянь Р. та ін. Управління проектами: Підручник. ЦНЛ, 2004. – 320 с.; 10. Управління проектами: Навч. Посібник / Л. О. Збарзська та ін. ЦУЛ, 2008.

Ханова О.В., канд. геогр .наук, доцент
Болдирєва О.С., здобувач вищої освіти ступеня магістр
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, Україна

Інноваційна складова глобальної конкурентоспроможності країн ЄС

Індекс глобальної конкурентоспроможності (The Global Competitiveness Index) – глобальне дослідження, що ранжує країни світу у вигляді рейтингу за показником економічної конкурентоспроможності. Розрахований за методикою Всесвітнього економічного форуму (World Economic Forum), заснованої на поєднанні загальнодоступних статистичних даних та результатів глобального опитування керівників компаній. Дослідження проводиться з 2004 р. і на даний момент представляє найбільш поширений, затребуваний та повний комплекс показників конкурентоспроможності по різних країнах світу.

Проаналізуємо країни ЄС щодо їх місця у глобальному рейтингу конкурентоспроможності, рис.

Як видно з рис. середній бал конкурентоспроможності країна ЄС дорівнює 59,37. Більшість країн (11) мають найнижчий загальний бал конкурентоспроможності в межах від 61,938 до 69,438 одиниць (Хорватія, Греція, Румунія, Болгарія, Угорщина, Кіпр, Словаччина, Латвія, Литва, Мальта, Польща). 9 країн ЄС мають середній загальний бал конкурентоспроможності в межах від 69,438 до 76,938 одиниць (Словенія, Португалія, Чехія, Естонія, Італія, Ірландія, Іспанія, Бельгія, Австрія) та 8 країн ЄС мають найвищий загальний бал конкурентоспроможності в межах від 76,938 до 84,438 одиниць (Люксембург, Франція, Фінляндія, Данія, Великобританія, Швеція, Німеччина, Нідерланди).

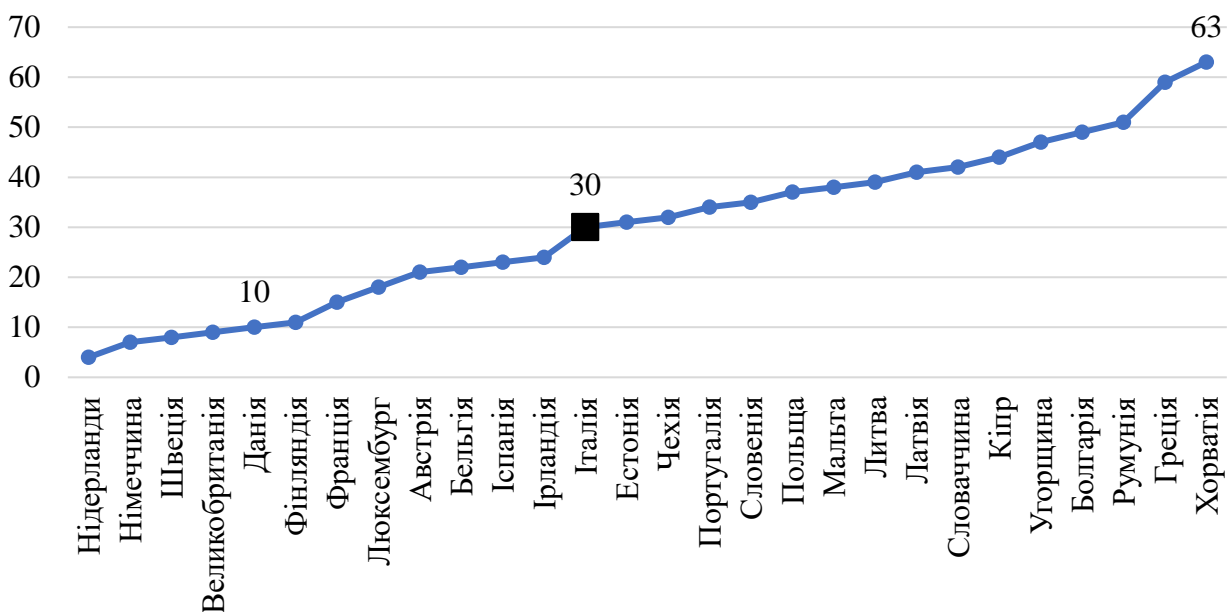

Рис. Рейтинг країн ЄС за глобальною конкурентоспроможністю

Складено за [1]

Проаналізуємо залежність загального балу глобальної конкурентоспроможності по країнах ЄС від кожної з її 12 змінних.

Таблиця

Результати кореляційного аналізу впливу змінних на загальний бал глобальної конкурентоспроможності

Змінні індексу глобальної кореляції	Коефіцієнт кореляції
Якість інститутів	0,928989
Інфраструктура	0,827368
Прийняття ІСТ	0,609637
Макроекономічна стабільність	0,640078
Здоров'я і початкова освіта	0,665087
Вища освіта і професійна підготовка	0,825855
Ефективність ринку товарів і послуг	0,879435
Ефективність ринку праці	0,703549
Розвиненість фінансового ринку	0,939583
Розмір внутрішнього ринку	0,472858
Динамічність бізнесу	0,911843
Інноваційні можливості	0,899042

Розраховано за [1]

Як видно з результатів проведеного аналізу найменший вплив на конкурентоспроможності країн ЄС має змінна «Розмір внутрішнього ринку». Багато країн ЄС мають незначні розміри території, але це не впливає на їх економічних розвиток. Також, слід зазначити, що країни ЄС мають спільний ринок ЄС, тому результати розрахунків є логічними.

Лідерами впливу є такі змінні як: «Якість інститутів» ($R^2 = 0,928989$), «Розвиненість фінансового ринку» ($R^2 = 0,939583$), «Динамічність бізнесу» ($R^2 = 0,911843$) та «Інноваційні можливості» ($R^2 = 0,899042$).

Отже, інноваційна складова має один з найбільш вагомих впливів на глобальну конкурентоспроможність країн ЄС.

Список використаних джерел:

1. Global Competitiveness Report 2019. URL:
<https://www.weforum.org/reports/global-competitiveness-report-2019>

Чабанюк О. М. канд. екон. наук, доцент,
Львівський торговельно-економічний університет, судовий експерт,
Львівський науково-дослідний інститут судових експертиз, Україна

Сучасні вимоги та підбір кадрів бухгалтерії

В умовах науково-технічного прогресу постійно підвищуються вимоги до кадрів. Некваліфіковані кадри не в змозі використовувати не тільки досягнення науково-технічної революції, а й використати переваги ринкової економіки.

Кадри повинні мати певні знання, навички та вміння. Знання залежать від загальної та спеціальної освіти, навички та вміння від стажу роботи і віку. Вміння – це здатність виконувати необхідні операції в умовах, що змінюються. Необхідність певної кількості знань, навичок та вмінь впливає з закону відповідності кваліфікації робочої сили рівню використовуваних в процесі виробництва засобів виробництва і, в першу чергу, засобів праці. Тому кваліфікація працівника – це здатність виконувати певну конкретну роботу.

На практиці кваліфікація працівника не завжди точно відповідає складності та кваліфікації праці. Якщо кваліфікація працівника нижча за кваліфікацію роботи, яку він повинен виконати, то виробляється неякісний продукт, гальмується удосконалення техніки і технології, організації праці. Якщо ж кваліфікація працівника вище кваліфікації роботи, з'являється можливість удосконалення техніки, технології і організації праці, поліпшується якість виробленого продукту.

Суттєвою мірою ефективна робота бухгалтерії залежить від належного підбору та розстановки кадрів. В основу підбору кадрів повинні покладатись: їх ділова активність; професійна компетентність; відношення до дорученої справи; вміння працювати командою. Професіоналізм, швидкість і якість роботи (прийняття рішень) являють собою основну проблему ефективної роботи бухгалтерської служби підприємства.

Відповідно до Закону України «Про вищу освіту» компетентність – динамічна комбінація знань, вмінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, яка визначає здатність особи успішно здійснювати професійну та подальшу навчальну діяльність і є результатом навчання на певному рівні вищої